

ся поруга, облѣче го въ дрехж свѣтлж, и про-
12 води го пакъ на Пилата. Въ оизи день Пилатъ
и Иродъ ся спріятелихж по между си; защото
испърво имахж враждинж по между си.

13 А Пилатъ свыка първосвященици-тъ, и на-
14 чалницы-тъ и народъ-тъ. И рече имъ: Доведох-
те ми тогозъ человѣка, като че отвращава на-
родъ-тъ; и ето, азъ прѣдъ васъ го испытахъ, и
не намѣрихъ въ тогозъ человѣка ни единж винж
15 отъ колкото го обвинявате. Нито пакъ Иродъ
намѣри; защото вы пратихъ до него; и ето нищо
16 достойно за смърть нѣма да е сторилъ. И тѣй,
17 ще го накажж и ще го пуснж. А нуждаж има-
ше да имъ пуша на всякой праздникъ единого
18 отъ запрѣнны-тѣ. Но всички изедно извикахж и
казувахж: Махни тогозъ, а пусни ни Вараввж:
19 Който за нѣкоиж размирицж що бѣше станжла
въ градъ-тъ, и за убийство, хвърленъ бѣ въ тъ-
20 мницж. И пакъ възгласи Пилатъ и искаше да
21 пусне Іисуса. А тѣ выкахж и казувахж: Распни
22 го, распни го. А той и третій пѫть имъ рече:
Че какво зло е сторилъ той? азъ никоиж винж
за смърть не намѣрувамъ въ него; и тѣй, като
23 го накажж ще го пуснж. Но тѣ навалихж съ
голѣмы выкове, и искахж да бѫде распижть:
и тѣхни-тѣ гласове и първосвященнически-тѣ
24 прѣвѣзмогохж. И Пилатъ рѣши да имъ бѫде
25 щѣніе-то: И пуснж имъ когото ищѣхж, запрѣ-
ній-тѣ за размирство и убийство, а Іисуса прѣ-
даде на волѣж-тѣ имъ.

26 И когато го поведохж вънъ, уловихж Симона
нѣкого си Киринейца, който си идѣше отъ по-
ле-то, и натоварихж на него кръстъ-тъ, да го
27 носи подиръ Іисуса. И вървѣхж вслѣдъ него
много множество народъ, и жени, които и пла-
28 чахж и жаляхж за него. А Іисусъ ся обѣрнж
къмъ тѣхъ и рече: Дѣщери Єрусалимски, не-